A. D. 1916. N<u>RUS</u> IV.

CURRENDA

Pontificia Commissio „de Re Biblica".

De Auctore et de modo compositionis Epistolae ad Hebraeos.

Propositis sequentibus dubiis Pontificia Commissio „De Re Biblica" ita respondendum decrevit:

Quaer. I. Utrum dubiis, quae primis saeculis, ob haereticorum imprimis abusum, aliquorum in Occidente animos tenuere circa divinam inspirationem ac Paulinam originem epistolae ad Hebraeos, tanta vis tribuenda sit, ut, attenta perpetua, unanimi ac constanti Orientalium Patrum affirmatione, cui post saeculum IV totius Occidentalis Ecclesiae plenus accessit consensus; perpensis quoque Summorum Pontificum sacrorumque Conciliorum, Tridentini praesertim, actis, necnon perpetuo Ecclesiae universalis usu, haesitare liceat, eam non solum inter canonicas, — quod de fide definitum est, — verum etiam inter genuinas Apostoli Pauli epistolas certo recensere?

Resp. Negative.

Quaer. II. Utrum argumenta, quae desumi solent sive ex insolita nominis Pauli absentia et consueti exordii salutationisque omissione in epistola ad Hebraeos, — sive ex eiusdem linguae graecae puritate, dictionis ac styli elegantia et perfectione, — sive ex modo, quo in ea Vetus Testamentum allegatur et ex eo arguitur — sive ex differentiis quibusdam, quae inter huius ceterarumque Pauli epistolarum doctrinam existere praetenduntur, aliquomodo eiusdem Paulinam originem infirmare valeant; an potius perfecta doctrinae ac sententiarum consensio, admonitionum et exhortationum similitudo, necnon locutionum ac ipsorum verborum concordia, a nonnulis quoque acatholicis celebrata, quae inter eam et reliqua Apostoli Gentium scripta observantur, eamdem Paulinam originem commonstrent atque confirment?

Resp. Negative ad primam partem; affirmative ad alteram.

Quaer. III. Utrum Paulus Apostolus ita huius epistolae auctor censendus sit, ut necessario affirmari debeat, ipsum eam totam non solum Spiritu Sancto inspirante concepisse et expressisse, verum etiam ea forma donasse, qua prostat?

Resp. Negative, salvo ulteriori Ecclesiae iudicio.

Die autem 24. Iunii anni 1914. in audientia infrascripto Rmo Consultori ab Actis benigne concessa, Ssmus Dominus Noster Pius PP. X. praedicta responsa rata habuit ac publici iuris fieri mandavit.

Romae, die 24. Iunii 1914.

Laurentius Janssens, O. S. B.
Consultor ab Actis.

L. 1024.

Tydzień „Czerwonego Krzyża“.

Austryackie Stowarzyszenie „Czerwonego Krzyża“ postanowiło urządzić w pierwszej połowie kwietnia b. r. w całej monarchii „Tydzień Czerwonego Krzyża“, chcąc tym sposobem zainteresować jak najszersze Koła ludności i zapoznać ją ze swoją działalnością mającą na celu niesienie pomocy rannym i chorym żołnierzom.

Zamierzone jest utworzenie Komitetów powiatowych, które się mają zająć akcyą w myśl programu i wskazówek z centrali wiedeńskiej podanych. Chodzi przedewszystkiem o pozyskanie nowych członków oraz składek, bodaj najmniejszych ale licznych, na cele stowarzyszenia.

Podając to do wiadomości P. T. Duchowieństwa, zachęcamy je do wzięcia udziału w tej akcyi i poparcia jej według sił i możności.

Associatio „Perseverantiae Sacerdotalis“.

W dyecezyi Naszej liczyło Stowarzyszenie 188 członków. Celem jego jest uświęcenie i wytrwanie w dobrem kapłanów, przez szczególniejszą cześć do Serca Jezusowego. Członkami jego mogą być kapłani i klerycy, którzy przyjęli święcenie subdyakonatu.

Obowiązkiem członków jest żywa cześć do Boskiego Serca Jezusowego i szerzenie jej wśród wiernych, codzienne odmawianie jednego Pater Noster, Ave Maria i wezwania: *Jesu, mitis et humilis Corde, fac cor meum secundum Cor Tuum*, spowiedź przynajmniej raz w miesiąc, jeżeli nie co tydzień lub dwa tygodnie, rekolekcye przynajmniej co trzy lata, odprawienie co roku jednej Mszy św. za żyjących, a drugiej za zmarłych członków. Jeżeli komuś trudno te Msze św. odprawić, to może odmówić raz na rok za żyjących jednę cząstkę Różańca, a za zmarłych Officium defunctorum, (t. j. jeden Nokturn i Laudes); również za zmarłych członków wymienionych w Memento organu stowarzyszenia ofiarują Najśw. Sercu Jezusowemu żyjący członkowie raz na miesiąc wszystkie swoje dobre uczynki i odpusty jednego dnia. Centralną siedzibą stowarzyszenia jest Wiedeń, a należy do niego kilkadziesiąt tysięcy księży niemal z całego świata katolickiego.

Organem Stowarzyszenia jest pismo „Korrespondenz“, które wychodzi co miesiąc i kosztuje rocznie 1 Kor. 40 hal. Dawniej w naszej dyecezyi rozsyłał je kierownik dyecezalny, mianowany przez Najprzewielebniejszego Ordynaryusza, do XX. Dziekanów, a księża Dziekani rozsyłali je członkom dekanatu i również księża Dziekani wybierali prenumeratę i przesyłali ją do Tarnowa, a kierownik odsyłał ją do Wiednia.

Obecnie ta rzecz jest uproszczona i nie zaprząta XX. Dziekanów, bo zarząd centralny w Wiedniu wprost pod opaską przesyła członkom pismo „Korrespondenz“, a członkowie zapomocą dołączonych czeków odsyłają 1 Kor. 40 hal. redakcyi (Wien IX, Boltzmangasse 9).

Jednak od Zarządu centralnego przychodzą od czasu do czasu uwiadomienia, że niektórzy księża dyecezyi Naszej należący do tego stowarzyszenia nie przyjmują „Korrespondenz“, odsyłając je z powrotem.

Byłoby pożądaną rzeczą, bo przymusu niema i być nie może, aby wszyscy członkowie pismo to prenumerowali, gdyż zawiera bardzo trafne uwagi z praktycznej dziedziny duszpasterskiej, budujące z wojny światowej opowiadania, nekrologi świątobliwych zmarłych członków Stowarzyszenia, a przytem cena pisma jest nader niska.

Nadmienić jeszcze wypada, że Członkowie tego związku obok licznych odpustów mają między innymi przywilej antycypowania brewiarza (Matutinum i Landes) przez cały rok już o godzinie 1. popołudniu, władzę poświęcania różańców z odpustami krzyżackimi, poświęcania szkaplerza Serca Jezusowego, przyjmowania wiernych do niego itd. Te łaski, a osobliwie współuczestnictwo w modłach stowarzyszonych za życia i po śmierci, powinny być silnym bodźcem do spełniania nietrudnych obowiązków tego zjednoczenia kapłańskiego.

L. 2049.

Udział Kapłanów w instytucyach finansowych.

Otrzymaliśmy za pośrednictwem Najprzew. Ordynaryatu Metropolitalnego o. ł. we Lwowie następujący dekret św. Kongregacyi Konsystorskiej z dnia 28. lutego 1916, który w tekście oryginalnym brzmi, jak następuje:

S. Congregatio Consistorialis, vigore facultatum a SSmo D. N. Benedicto PP. XV. sibi tributarum, R. R. P. P. in regno Galiciae Ordinariis Latinorum, attentis peculiaribus rerum adiunctis facultatem ad triennium impertit concedendi, quoties vera necessitas postulet, clericis suarum dioecesum, ut ad triennium retinere valeant in arcis vel mensis nummariis etc. officia, quae a decreto huius S. Congregationis die 18. Nov. 1910. prohibentur; dummodo in singulis casibus, meliori, quo fieri potest, modo, constiterit nihil in administratione rerum, de quibus agitur, male gestum inveniri; cauto, ut quodvis ex mala administratione scandali damnive periculum removeatur in posterum; sub lege denique curandi, ut interim laici viri experti atque probatae fidei sensim iisdem clericis sufficiantur.

Datum Romae, ex aedibus eiusdem S. Congregationis, die 28. Februarii 1916.

† C. Card. de Lai Ep. Sabinen. m. p. *Secret.* **Bapt. Rosa** *Subst.* m. p.

Na mocy powyższego upoważnienia pozwalamy na przeciąg trzech lat to jest do 28. lutego 1919 r., aby kapłani tej dyecezyi mogli zatrzymać obowiązki w Kasach Oszczędności, Towarzystwach Zaliczkowych i w innych tego rodzaju instytucyach finansowych, byle 1) pewnem było, że niema żadnego nadużycia w administracyi pomienionymi instytucyami, 2) usunięte zostało wszelkie niebezpieczeństwo zgorszenia lub szkody, 3) pod warunkiem wreszcie zastąpienia z czasem kapłanów zdolnemi i rzetelnemi siłami świeckiemi.

Mutationes inter Venerabilem Clerum.

Decoratus: A. R. D. *Młyniec Adalbertus*, Par. in Bolesław, *privil. R. et M.*

Institutus: R. D. *Gawroński Ioannes*, Coop. in Mikluszowice, ad benef. in Lipnica wielka.

Praesentatus: R. D. *Smołka Iosephus*, admin. vac. Ecclesiae in Ostrowy tuszowskie, ad benef. ibidem.

Z KONSYSTORZA BISKUPIEGO.

W Tarnowie, dnia 25. marca 1916.

Ks. Dr Władysław Mysor
Kanclerz.

† Leon
Biskup

Nakładem Kleru Dyecezalnego Z Drukarni Zygmunta Jelenia w Tarnowie.